

וְאַתָּה תֹּאמֶר מִמְּנִי אָכְלֵי נְכָה בּוֹ וְאַגְּרוּנֵי מִןְהָאָרֶץ כִּי
דַעַתִּי אֲתָּה אֲשֶׁר תִּבְרֶר מִבְּרֶר וְאֲשֶׁר תִּאֲרִיךְ יְמֵינֶךָ
וַיָּלִכְתָּן זְקִנֵּי מוֹאָב וְזְקִנֵּי מִדְיָן וְקָסְמִים בַּיָּדָם וַיָּבֹא
אֶל בְּלָעָם וַיֹּדְבְּרוּ אֲלֵיכֶם דְּבָרַי בְּכָלָק וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לֵאמֹר
פָתָה הַלְּילָה וְהַשְׁבָתִי אֶתְכֶם דְּבָרַכָּשֶׁר יַרְבֶּר יְהוָה
אֲלֵיכֶם וַיַּשְׁבַּט שָׂרֵי מוֹאָב עִם בְּלָעָם וַיָּבֹא אֲלֹהִים אֶל
בְּלָעָם וַיֹּאמֶר מַיִּהְיוּ הָאָנָשִׁים הַאֲלָהָה עָמָר וַיֹּאמֶר בְּלָעָם
אֶל הָאֲלָהִים בְּכָלָק בְּזֶה צָפֵר מֶלֶךְ מוֹאָב שְׁלֹת אֲלֵיכֶם
הַגָּה הַעַם הַיֹּצֵא מִמִּצְרַיִם וַיַּכְסֵּס אֶת עֵין הָאָרֶץ עַתָּה
לְכַתְּבָה לֵי אֲתָּה אָכְלֵי אַיִלָּל לְהַלְלוּתָם בּוֹ וְאֶרְשָׁתָה
וַיֹּאמֶר אֲלָהִים אֶל בְּלָעָם לֹא תִּלְכֶר עַמָּהָם לֹא תִּאֲרִיךְ
אֲתָּה הַעַם כִּי בְּרוּנָר הוּא וַיַּקְרֵם בְּלָעָם בְּבָקָר וַיֹּאמֶר
אֶל שָׂרֵי בְּכָלָק לְכוּ אֶל אֶרְצֵיכֶם כִּי מֵאֶז יְהוָה לְתַתִּי
לְהַלְךָ עַמְּכֶם וַיַּקְרִימּוּ שָׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל בְּכָלָק
וַיֹּאמְרוּ מֵאֶז בְּלָעָם הַלְךָ עַמְּנַי וַיַּסְפֵּף עַוְד בְּכָלָק שְׁלֹת
שָׂרִיב רַבִּים וַיַּכְבְּדִים מִאֲלָהָה וַיָּבֹאוּ אֶל בְּלָעָם
וַיֹּאמְרוּ לוּ כַּה אָמַר בְּכָלָק בְּזֶה צָפֹר אֶל נֵא תִּמְנַע
מֶה לְכַר אֲלֵיכֶם כִּי כָּבֵד אַכְבָּדָר מִזֶּד וַיַּכְלֵא שֶׁר תָּאמֶר
אֲלֵיכֶם אַעֲשֵׂה וַיַּכְתֵּב נֵא קְבָתָה לֵי אֶת הַעַם הַזֶּה וַיַּיְעַצֵּץ
בְּלָעָם וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדֵי בְּכָלָק אֵם יַתְּזִלְלֵי בְּכָלָק מִלְאָא
בַּיְתָוֹסֶף וַיַּזְהַב לֹא אָכְלֵל לְעֹבֶר אֶת פִּי יְהוָה אֲלָהִי
לְעַשְׂוָתָה קָטָנָה אוֹ גָּדוֹלָה וַיַּעֲתֵה שָׁבּוּ נֵא בַּזָּה אֶם אַתָּם
הַלְּילָה וְאֶרְדָעָה מִתְּיַסֵּף יְהוָה דְּבָר עַמִּי וַיָּבֹא אֲלָהִים
אֶל בְּלָעָם לִיכָּה וַיֹּאמֶר לוּ אֵם לְקַרְא כָּרְבָּן בְּאֵינוֹ
הָאֲנָשִׁים קָוֵם כָּרְבָּן אֶתְכֶם וַיַּאֲרֵת אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר אָמַר
אֶל יְרִיר אֲתָּה תַּעֲשֵׂה וַיַּקְרֵם בְּלָעָם בְּבָקָר וַיַּזְבִּישׁ אֶת
אַתָּנוֹ וַיַּכְרֵב עִם שָׂרֵי מוֹאָב וַיִּזְהַר אֲפָכָלָהִים כִּי הַוְּלֵר
הָוּא וַיַּחֲנַב כָּלָאָר יְהוָה בְּדָרְרָר לְשָׁטָן לוּ וַיַּהַרְכֵב
עַל אַתָּנוֹ וַיַּשְׁגַּנְעַנְיִי נְשָׂרִי עַמּוֹ וַיַּתְּרָא הַאַתָּנוֹ אֲתָּה מְלָאָר
יְהוָה נְצָב בְּדָרְרָר וַיַּחֲרַב לוּ שְׁכָלָוףָה בַּיָּדוֹ וַתַּטְהַרְתָּהָאַתָּנוֹ מִןְ

הדרר ותכל בשרה וירבלעט את האתונן להטלה
הדרר ויעמיך מלאר יהוה במעיל הכרמיים גדר
מזה וגדר מזה ותרא האתונן את מלאר יהוה ותלזץ
אל הקיר ותלזץ את רגל בלבע אל הקיר — ויסוף
להכתה ויוספה מלאר יהוה עבור ויעמיד במרקם צר
אשר אין דרר לנטוות ימין ויעמיאול ותרא האתונאת
מלאר יהוה ותרבץ תהה בלבע וייחר אפ בלבע ייר
את האתונן במלך יפתח יהוה את פ' האתונן והאמור
לבלב מה עשיתי לרי כי הכיתני זה שלוש רגליים
ייאמר בלבע לאתונן כי התעללה בי לו יש חרב
בידי כי עתה הרגתיר ותאמיר האתונן אל בלבע
חולא אני אתגר אשר רכבת עלי מעד האיים
זהה ההסכן הסכנתاي לעשוויה לרי כה ויאמר לא
ויאכל יהוה את עני בלבע וירא את מלאר יהוה נצב
ברדר וזרבו שעופה בידיו ויקד וישתחוו לאפני
ויאמר אליו מלאר יהוה על מה הכית את אתגר
שלושים רגלים הנה אני יצאי לשבץ כי ירטדר
לנגיד כי תראני האתונן ותטע לפניו זה שלוש רגליים אול
נטה מפנוי כי עתה אם אתכה הרגתך ואותה החיה
ויאמר בלבע אל מלאר יהוה זטאתך כי לא ידעתי
כי אתה נצב לקרأتي בדרר ועתה אם רע בעיניך
אשובה לי ויאמר מלאר יהוה אל בלבע לרי עט
האנשימים ואפס את הדבר אשר אמר אליך כי בא
תדבר ויכר בלבע עם שורי בך ויטמי בך כי בא
בלזבז וויאת לבבאה נאל נזב ריאת אישר עט